

voortgezet of in stand gehouden worden,

in casu :

- een paardenstal met afmetingen ca. 5m op 15m in staalplaat
- een berging in ijzeren platen met betonnen vloerdek
- een paardenstal in betonblokken met betonnen vloerdek en staalplaten dak
- een paardenstal in Ytongblokken met betonnen vloerdek (waarin ca. 8 paardenboxen)
- stal in grijze betonblokken afgedekt met geprofileerde staalplaat en poutrellen
- wegenissen verhard met gemalen Ytong
- opslag van allerlei bouwmaterialen en bouwpuin, allerlei afgedankte voertuigen, laadwagens, stacaravans;

II. Te tussen 10 april 2001 en datum der onderhavige dagvaarding :

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, spijs het verbod afvalstoffen verwijderd of achtergelaten te hebben in strijd met de voorschriften van het Decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, in casu allerlei bouwmaterialen en bouwpuin, allerlei afgedankte voertuigen, laadwagens, stacaravans.

De dagvaarding werd overgeschreven met vermelding:

Overgeschreven Hypotheekbewaring

Kosten : € Vierenzeventig euro negenenzestig cent

De Bewaarder,

(get.)

\*\*\*\*\*

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn gezegden en gezien de neergelegde stukken.

Eerste beklaagde in zijn verdediging, vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.  
, advocaat te , die op zitting van 8.12.2006 besluiten neerlegt.

Tweede beklaagde niet verschenen ter zitting noch iemand voor hem.

Allen gebruikten de Nederlandse taal.

# 1. OP STRAFGEBIED

A. Verduidelijking tenlastelegging.

De periode van incriminatie dient verduidelijkt te worden als volgt:

“ Te tussen 10 april 2001 en 20 oktober 2005.”

## B. Beoordeling na tussenvonnis.

Het openbaar ministerie heeft haar inleidende dagvaarding verduidelijkt en gesteld dat beklaagden vervolgd worden voor het instandhouden van de in de dagvaarding vermelde constructies.

Beklaagden hebben zich hierop kunnen verdedigen.

### 1. Beoordeling stedenbouwmisdrijf: strafbaarstelling inzake het instandhouden.

Bij arrest van het Arbitragehof dd. 19 januari 2005 werden in het art. 146, derde lid van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij art. 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden *“ voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg ”*, vernietigd.

Bij voormeld arrest werd eveneens art. 149 § 1, eerste en derde lid, van voormeld decreet, zoals vervangen bij art. 8, 1° lid van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003 de woorden *“ voor 1 mei 2000 ”* vernietigd evenals art. 149, 5§, vierde lid van voormeld decreet en art. 153, tweede lid, de woorden *“ die dateren van voor 1 mei 2000 ”*.

In principe blijft de ongrondwettig bevonden norm verder bestaan.

Conform art. 28 van de bijzondere wet op het Arbitragehof dient elk rechtscollege dat de prejudiciële vraag gesteld heeft evenals elk ander rechtscollege dat in dezelfde zaak uitspraak doet voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de prejudiciële vraag werd gesteld, dit arrest te volgen.

Gezien de eigendom gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dat dit gebied dient gelijkgesteld te worden met een ruimtelijk kwetsbaar gebied zoals bepaald in art. 146, vierde lid Decreet Ruimtelijke Ordening (zie in dezelfde zin Cass. 22 februari 2005, rolnr. 100.000.000) is er in casu nog steeds strafbaarstelling.

Uit het vooronderzoek en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlastelegging zoals hierboven omschreven in hoofde van beklaagde naar eis van recht bewezen is.

Beide beklaagden zijn eigendom van de percelen waarop volgens de vaststaande en herhaalde vaststellingen door zowel de politiediensten als andere gemachtigde ambtenaren de in de dagvaarding vermelde constructies staan opgesteld. Gezien de verduidelijking van de tenlastelegging dient het misdrijf (in casu instandhouden) niet als een aflopend misdrijf doch als een voortdurend misdrijf aanzien worden. De verjaring is bijgevolg nog niet ingetreden.

In hoofde van tweede beklaagde is echter niet het minste opzet aangetoond daar zij sinds 1987 reeds feitelijk gescheiden leeft van eerste beklaagde en met de op de eigendom gezette constructies geen uitstaans heeft. De zoon van beklaagden bevestigt

deze feitelijke situatie tussen zijn ouders. Tweede beklaagde dient te worden vrijgesproken.

## 2. Beoordeling milieu - inbreuk.

Uit het vooronderzoek en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlastelegging zoals hierboven omschreven in hoofde van beklaagde naar eis van recht bewezen is.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen en fotodossiers in het strafdossier alsmede naar de verklaring van eerste beklaagde waarin hij stelt het perceel te zullen ruimen.

Tweede beklaagde heeft met deze opslag van afval, voertuigen etc. geen uitstaans zodat zij dient te worden vrijgesproken.

## C. Strafmaat.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn de uiting van éénzelfde opzet, zodat overeenkomstig art. 65 Sw. voor ze samen slechts één straf dient te worden opgelegd.

Rekening houdende met de ernst der feiten, de verstoring van de ruimtelijke ordening, de vervuiling van het landschappelijk zicht en milieu en het betrekkelijk gunstig strafrechtelijk verleden is een bestraffing zoals vermeld in het beschikkend gedeelte aangewezen.

## 3. HERSTELVORDERING.

De herstellvordering dient ontvankelijk en gegrond te worden verklaard.

Gelet op artikelen:

- Wetboek van Strafvordering : art.185, 186, 191, 194;
- Art. 99,101,146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999
- Art. 2, 3, 12, 15 tot 2, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994;
- Wet 10/10/1913 art.12;
- Hypotheekwet art.84;
- Strafwetboek: art. 38, 40;
- Wet van 29.06.1964 art.8, gew.Wet 10.02.1994 art.4;
- Wet 15/04/2005
- Art. 29 van de Wet van 01.08.1985- gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003 en het K.B. van 19 december 2003 en het K.B. van 31 oktober 2005
- KB 28/12/1950 art. 91, 2° lid – gew. KB 23/12/1993 art. 1 – gew. KB 11/12/2001 – gew. Wet 22/04/2003
- Wet 5/03/1952 art. 1 – gew. Wet 24/12/1993
- Wet 15/06/1935 art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41

## OM DEZE REDENEN

De rechtbank statuerende op TEGENSPRAAK opzichts eerste beklaagde en bij VERSTEEK opzichts tweede beklaagde.

### Op strafgebied

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub I en II zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verduidelijkt bij huidig vonnis en spreekt haar hiervan vrij.

Verklaart beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub I en II zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verduidelijkt bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Gelast ambtshalve het uitstel van tenuitvoerlegging van de helft van de geldboete of van de helft van de vervangende gevangenisstraf, gedurende een periode van 3 jaar.

Verplicht beklaagde tevens bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985-gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003 en het K.B. van 19 december 2003 en het K.B. van 31 oktober 2005 tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecimes en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan beklaagde overeenkomstig artikel 91,2° lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11.12.2001, een vergoeding op van 25 euro.

Veroordeelt eerste beklaagde tot de kosten, tot op heden begroot op 41 €.

### **Herstelvordering.**

Verklaart de herstelvordering ontvankelijk.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen de afbraak van de wederechtelijke opgerichte constructies impliceert, zijnde;

- het verwijderen van de paardenstal in staalplaat met een geschatte oppervlakte van ongeveer 5.00m x 15.00m en een hoogte van ongeveer 4.00m, hellend naar 3.00m inclusief eventuele grondplaat;
- het verwijderen van de berging van ijzeren platen (binnenmuren in Ytongblokken) met een geschatte oppervlakte van ongeveer 4.00m x 5.00 m en een hoogte van ongeveer 2.20m, inclusief betonnen vloerdek;

- het verwijderen van de paardenstal in betonblokken, met een geschatte oppervlakte van ongeveer 34.00m x 11.00m en een hoogte van ongeveer 2.80m, inclusief de betonnen vloerdek;
- het verwijderen van de paardenstal in Ytongblokken, met een geschatte oppervlakte van ongeveer 25.00m x 6.00m en een hoogte van ongeveer 3.00m tot 3.30m, inclusief de betonnen vloerdek;
- het verwijderen van de stal in grijze betonblokken (ruwbouwconstructie) met een geschatte oppervlakte van ongeveer 20.00m x 6.00m en een hoogte van ongeveer 2.20m inclusief het verwijderen van een eventuele grondplaat;
- het opbreken van de wegenis verhard met gemalen Ytong over het terrein als toegang naar de achterliggende paardenweide, inclusief de afvoer van alle gebruikte materialen;
- het volledig verwijderen van restanten van bouwmaterialen en bouwpuin (Ytongblokken – Ytongpanelen – eternieten golfplaten – isolatiepanelen – ijzeren platen..... ) alsmede de verwijdering van afgedankte voertuigen, laadwagens, stacaravans ed..... her en der verspreid over het terrein.

en dit binnen de ZES MAANDEN, nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, of de burgerlijke partij(en) ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid of de burgerlijke partij(en) die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan of te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt daarenboven tot een dwangsom van 250.00 euro per dag bij niet - uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel uit dit vonnis dat de naam, de voornaam, het beroep en de woonplaats van betichte bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Ondergetekende Griffier bevestigt dat de identiteit van eerste beklaagde overeenstemt met de stukken zoals weergegeven in het betreffende dossier.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting te TONGEREN op **NEGEN FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZEVEN.**

Aanwezig:

, Alleenzetelend Rechter  
„ Substituut-Procureur des Konings en  
, adjunct- griffier.